

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Сандански, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Росица Г. Калугерова

при участието на секретаря Венета Бл. Петрова
като разгледа докладваното от Росица Г. Калугерова Гражданско дело №
20221250100483 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на А. Х. А., с ЕГН-*****,
с адрес: с.Ст....., област Бл....., ул.“Г.С.Р.....“, № .., чрез адвокат Н. Н. от гр.София, срещу
„К...“-ЕООД, с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: с.Ст....., община
Стр....., област Бл...д, п.к..., ул.“П...“, № .. представлявано от Ян.. М.. К., с която е
предявен иск за заплащане на сумата от 80 000лв., представляваща обезщетение за
претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, настъпили в резултат
на трудова злополука наг., ведно със законната лихва върху главницата, считано от
.....г. до окончателното изплащане на сумата, и за заплащане на сумата от 385 лева,
представляваща имуществени вреди, изразяващи се в медицински разходи, сторени
вследствие на настъпилата наг. трудова злополука, ведно със законната лихва върху
главницата, считано от 03.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Правно основание чл.200 от КТ.

Сочи се в исковата молба, че наг., околочаса, ищцата е започнала да
извършва възложената от управителя на ответното дружество работа, състояща се в
шлифоване и полиране на вази от мрамор на работно оборудване - универсален струг, както
и че около часа, по време на извършване на възложената работа, е настъпил трудовият
инцидент, вследствие на който получила множество телесни увреждания. Твърди се, че в
същия ден ищцата е била откарана по спешност и хоспитализирана в К..на УМБАЛ „Света
Анна“ АД – София, където ѝ е поставена диагноза „тежка черепно мозъчна травма. Дифузна

аксонална увреда. Травматичен субарахноидален кръвоизлив парието-окципитално вляво и по тенториума. Плеврални изливи. Белодробен едем. Разкъсно-контузна рана на главата окципитално“, както и че е изписана на 07.07.2021 г. Твърди се, че на 01.08.2021г. ищцата е приета в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански с диагноза „Остра дихателна недостатъчност. Стеноза на трахеята“ и в същия ден е транспортирана до МБАЛ „Югозападна болница“ ООД гр. Петрич с диагноза „лечение на декомпенсирана хронична дихателна недостатъчност при болести на дихателната система с механична вентилация при лица над 18 години. Остра дихателна недостатъчност“, както и че на 26.08.2021г. е приета в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански, като ѝ е поставена диагноза „ хронична дихателна недостатъчност“ и е изписана на 01.09.2021 г. Твърди се, че на 10.09.2021 г. ищцата отново е приета в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански с диагноза „ Остра дихателна недостатъчност“, като след изписването ѝ на 14.09.2021 г. е приведена в болница Токуда. Твърди се, че на 30.09.2021 г. ищцата постъпва в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански и отново е поставена диагноза “ Остра дихателна недостатъчност, а след изписването ѝ на 05.10.2021 г. от МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански е приета по спешност в УМБАЛ „Токуда“ с окончателна диагноза „ Състояние след ФБС и балонна дилатация на трахеята. Състояние след стернотомия резекция и пластика на трахеята заради посттрахеостомна стеноза на дистална трахея“. Твърди се, че на 06.10.2021 г. ѝ е извършена оперативна интервенция: затворена (ендоскопска) биопсия на трахея. Твърди се, че вследствие на настъпилата злополука ищцата е търпяла болки и страдания за един продължителен период, както и че лечебният и възстановителен период продължава и към настоящия момент, като ищцата все още изпитва негативните последици от уврежданията. Твърди се, че на основание чл. 60 от КСО, декларираната злополука вх. № отг. на ТП-Благоевград от осигурителя „К...-...“ ЕООД, при която е пострадала ищцата, е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО. По изложените съображения ищцата намира, че за нея е налице правен интерес от предявяване на иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди срещу „К...-...“ ЕООД. В подкрепа на исквете се представят писмени доказателства и се сочат гласни такива.

Ответникът депозирал отговор на исквата молба, в който оспорва предявените искове като неоснователни. Същият оспорва, че злополуката е трудова, тъй като не е настъпила при или по повод изпълнението на работата, извършвана по трудов договор, а при граждански отношения между страните. Ответникът оспорва отбелязването върху разпореждането по чл.60 от КСО на НОИК за влизането му в сила наг. Ответникът прави възражение за нищожност на разпореждането по чл.60, ал.1 от КСО, като твърди, че порокът на акта се изразява в това, че съставилото го длъжностно лице не се е запознало подробно с медицинската документация относно здравословното състояние на ищцата. Ответникът прави възражение за съпричиняване чрез проявена от ищцата груба небрежност, като твърди, че ищцата, която има около 5 годишен опит на посочената машина-струг, не е извършвала дейността с необходимите предпазни средства, въпреки отправяните към нея многократни забележки, пренебрегвайки указанията за безопасност, които са ѝ били подадени от ръководителя на обекта, като е работила без маска и предпазна шапка и не е

прибрала косата си; навеждала се е над машината, вследствие на което кичури от косата ѝ са били захапани от механичното колело, както и че не е била съсредоточена на работното си място, като се е разсейвала, разговаряла и извършвала поглед настрани и назад. Ответникът оспорва и размера на исквете, като твърди, че искът за неимуществени вреди е неоснователно завишен, а искът за имуществени вреди е погасен чрез плащане, тъй като е подпомагал финансово ищцата при провеждане на лечението чрез депозирание на ръка на около 2000лв. за покриване на финансовите ѝ разходи по лечението. Ответникът оспорва и иска за заплащане на законна лихва от датата на увреждането, като неоснователно заявен, като твърди, че от датата на увреждането до датата на иска обезщетението е за мораторна лихва, която не е заявена по размер. В подкрепа на становището си сочи гласни доказателства.

По делото е назначена съдебномедицинска експертиза и е прието заключение на вещо лице.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото са в трудово правоотношение, по силата на което А. А. извършва работа на длъжност „машинен оператор“ на обект—„цех за профилиране и обработване на строителни и декоративни скални материали“, находящ се в с.Струмяни, стопанисван от „К...-...“ ЕООД, считано от 03.06.2021г. (постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение на Дирекция „Инспекция по труда“-гр.Благоевград с изх.№.../...г.). При ответника ищцата е работила от няколко години на една и съща машина (св.Б..., св.К...), без специално облекло-без шапка (св.К....), с навита на кок коса, като на 03.06.2021г. тя работила с пусната коса (св.К...).

На ...г., при работата на струг в цеха, главата на А. А. попаднала на струга под обработвания материал и получила травма на главата, като останала за известно време неконтактна (свидетелските показания на М... К..., Ол. К... и Н.й Б..., разпореждането на ТД на НОИ). Същата е транспортирана в ЦСМП, след което е приета и хоспитализирана до 07.07.2021г. в КАИЛ на УМБАЛ „Света Анна“ АД – София, където ѝ е поставена диагноза „тежка черепно мозъчна травма. Дифузна аксонална увреда. Травматичен субарахноидален кръвоизлив парието-окципитално вляво и по тенториума. Плеврални изливи. Белодробен едем. Разкъсно-контузна рана на главата окципитално“ (свидетелските показания и епикриза от УМБАЛ „Света Ана“-АД-София). На 01.08.2021г. ищцата е постъпила в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански с диагноза „Остра дихателна недостатъчност. Стеноза на трахеята“ и в същия ден е настанена в МБАЛ „Югозападна болница“ ООД гр. Петрич с диагноза „лечение на декомпенсирана хронична дихателна недостатъчност при болести на дихателната система с механична вентилация при лица над 18 години. Остра дихателна недостатъчност“, като лечението е продължило до 10.08.2021г. и е насочена за продължаване на лечението в клиника по гръдна хирургия в Аджибадем сити клиник, Токуда (представените епикризи). От 26.08.2021г. до 01.09.2021г. ищцата е лекувана в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански с диагноза „хронична дихателна недостатъчност“

(представената епикриза). На ищцата е издадено по спешност направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури от 14.09.2021г., насочена от Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда ЕАД, за смазване на ларинкса и трахеята. На 30.09.2021г. ищцата отново постъпва в МБАЛ „Св. Врач“ ЕООД гр. Сандански с диагноза „остра дихателна недостатъчност“, от където е изписана на 05.10.2021г. (представената епикриза). Същият ден А. А. е приета в отделението по гръдна хирургия на болница „Токуда“-гр.София, където е оперирана- затворена (ендоскопска) биопсия на трахея, с оглед поставената ѝ диагноза-„ състояние след ФБС и балонна дилатация на трахеята. Състояние след стернотомия резекция и пластика на трахеята заради посттрахеостомна стеноза на дистална трахея“, а впоследствие-на 14.10.2021г., е изписана (представената епикриза).

За ползвани сестрински грижи и техническо и битово обслужване на ищцата са издадени от Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда ЕАД на 12.08.2021г. 2броя фактури на стойност съответно от 300лв. и 85лева. За извършеното плащане на сумата от 85лв. се представя касов бон.

Наг., извън цеха и около един час преди инцидента, ищцата е била емоционално натоварена-„видимо разстроена, с насълзени очи, беше неадекватна“ (св.К...).

Декларираната от „К...-“ ЕООД пред Териториалното поделение на НОИ-Благоевград злополуката с А. Х. А. е приета за трудова с разпореждане № ... от ..г., влязло в сила на ...г. В мотивите на разпореждането е посочено, че „видно от протокол № от ..г. за резултатите от извършено разследване на злополуката от представители на ТП на НОИ-Благоевград и ДИТ-Благоевград злополуката е станала през време и във връзка с извършваната работа-около 15,00часа, на ...г., при шлифване и полиране на вази от мрамор на универсален струг, главата на пострадалата попада на универсалния струг под обработвания материал, вследствие на което е с тежка черепно-мозъчна травма. Дифузна аксонална увреда. Травматичен субарахноиден вкръвоизлив парието-окципитално в ляво и по тенториума.Плеврални изливи.Белодробен едем.Разкъсно-контузна рана на главата окципитално“.

След инцидента състоянието на ищцата е било тежко -не е могла да говори и да се движи сама (св.Ил...), да се обслужва сама (св.Белижанов) и често се е налагало да постъпва в болница (св.Б...), като това състояние е продължило около 2-3 месеца. След този период ищцата не се е възстановила напълно (св.Белижанов-„няма сила в ръката и краката.Изпуска чиниите..ходи и се уморява“, „може да вика, но не както викам аз и както можеше преди“; св.К...-„не е като преди как се движеше, но пак си се движи“ „не е същата, като си ходи, ходи и залитне, и после пак си тръгне“, „вие ѝ се свят“). Управителят на фирмата е придружавал ищцата по болници 3-4 пъти и е давал на св.Б... (живущ на семейни начала с ищцата) пари в размер общо на около 300лв., за да купува храна на децата им, както и е носил торби с храна за децата ѝ и лекарства (св.Б..., св.К., св.К....).

От заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно и обосновано дадено, е видно, че вследствие на възникналия инцидент наг. ищцата е получила следните травматични увреждания: „черепно-мозъчна травма, изразяваща се в разкъсно-

контузна рана в тилната област на главата. Травматичен субарахноиден кръвоизлив теменно-тилно. Дифузна аксонална увреда“, които съставляват разстройство на здравето, временно опасно за живота. От заключението е видно още, че ищцата е приета на лечение в УМБАЛ „Света Анна“ - КАИЛ в тежко общо състояние, в кома и на изкуствена белодробна вентилация, като е проведено консервативно лечение, но се е наложило извършване на трахеостомия и поставяне на канюла с оглед обдишване и тоалет на бронхиалното дърво, а след възстановяване на съзнанието и стабилизиране на състоянието, лечението е продължило в клиника по Неврохирургия дог. Вещото лице сочи, че по време на лечението са проведени редица консултативни прегледи със съответни специалисти, като лечението е преминало по обичайната за такива случаи терапевтична схема с мониторинг на жизнените показатели, интравенозни инфузии на водно-солеви разтвори, противооточна терапия, противогърчова профилактика, антибиотична терапия, аналгетици, гастропротектори, антиеметици, антитромбогична профилактика, седативни средства и други. Вещото лице сочи още, че около два месеца след инцидента и около три седмици след приключване на лечението във връзка с черепно-мозъчната травма, при ищцата се развива състояние на остра дихателна недостатъчност, което се дължи на стеснение на трахеята, като същото е наложило провеждане на оперативна интервенция с дилатация, резекция и пластика на трахеята. Вещото лице заключава, че между възникналия инцидент, получените травматични увреждания и настъпилите усложнения е налице пряка и непрекъсваща се причинно-следствена връзка, както и че към настоящия момент ищцата е в увредено общо състояние, с остатъчен двигателен дефицит, със слабост в левите крайници и дискоординационен синдром, както и че е налице и психо-органичен синдром с дезориентация за време и нарушени паметови функции. Вещото лице сочи, че към настоящия момент ищцата провежда рехабилитация, като състоянието е стационарирано и най-вероятно няма да настъпи пълно възстановяване, независимо от провежданата двигателна рехабилитация.

При така установеното от фактическа страна съдът излага следните правни изводи:

Предявените искове са допустими: *Налице е активна и пасивна процесуална легитимация и правен интерес от тяхното предявяване-ищцата твърди, че е работила при ответника и че по време на работата ѝ е настъпила трудова злополука, при която са настъпили множество телесни увреждания, които са ѝ причинили вреди.*

По основателността на предявените искове съдът излага следните правни изводи:

По силата на чл.200, ал.1 от КТ, за вреди от трудова злополука, която е причинила временна неработоспособност на работник или служител, работодателят отговаря имуществено, независимо от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването ѝ. Следователно, *отговорността на работодателя има обективен, безвиновен характер.* За да се уважи иска следва да се установи наличие на трудовоправни отношения между страните по делото, наличие на трудова злополука и причинената от нея временна неработоспособност, както и настъпилите вреди за ищцата.

Установи се, че страните по делото са били в трудово правоотношение, по силата на което А. А. извършва работа на длъжност „машинен оператор“ на обект—„цех за профилиране и обработване на строителни и декоративни скални материали“, находящ се в с.Стр....., стопанисван от „К...-...“- ЕООД (постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение на Дирекция „Инспекция по труда“-гр.Благоевград) и че на ..г. ищцата е претърпяла трудова злополука по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО, установена с надлежен акт-разпореждане №..... от ...г. на ТД на НОИ, Благоевград, влязло в сила на ...г.

Този влязъл в сила акт обвързва гражданския съд относно характера на злополуката. Тъй като ответникът по делото, на който разпореждането по чл.60, ал.1 от КСО се противопоставя, е участвал в административното производство и не е оспорил процесното разпореждане, то е недопустимо настоящия съд да преразглежда законосъобразността на влезлия в сила административен акт, както и да извършва проверка по чл.193 от ГПК на истинността на съдържанието му (така определение № 683 от 12.11.2020г. на ВКС по гр.д.№ 1357/2020г., IVг.о., ГК; определение № 113 от 13.02.2019г. на ВКС по гр.д.№2064/2018г., IVг.о., ГК и др.). Направеното от ответника оспорване на влизане в сила на разпореждането по чл.60, ал.1 от КСО не бе скрепено с доказателства, въпреки разпределената от съда доказателствена тежест. За прецизност следва да се отбележи, че дори разпореждането да не е било надлежно връчено на ответника (макар да липсват доказателства за това), то с исковата молба ответникът е уведомен за разпореждането и същият не представя доказателства, че го е обжалвал. Неоснователно е и възражението на ответника за нищожност на разпореждането по чл.60, ал.1 от КСО, тъй като последното не страда от порок водещ до нищожността му (соченият от ответника порок-незапознаване подробно с медицинската документация относно здравословното състояние на ищцата от страна на съставилото го длъжностно лице, не е от такова естество, че да води до нищожност на акта, а от друга страна не се ангажираха доказателства в подкрепа на направеното възражение).

Установи се, че трудовата злополука е причинила на ищцата временна неработоспособност (представената медицинска документация и заключението на вещото лице по приетата съдебномедицинска експертиза), както и че ищцата е търпяла и търпи болки и страдания от травматичните ѝ увреждания, причинени от трудовата злополука. От събраните писмени и гласни доказателства, както и от заключението на вещото лице (запознало се с всички медицински документи и извършило личен преглед на ищцата) се установи, че причинените на ищцата увреждания в резултат на трудовата злополука са следните: черепно-мозъчна травма, изразяваща се в разкъсно-контузна рана в тилната област на главата;травматичен субарахноиден кръвоизлив теменно-тилно и дифузна аксонална увреда, както и че се е наложило извършване на трахеостомия и поставяне на канюла с оглед обдишване и тоалет на бронхиалното дърво, а също и че впоследствие (около два месеца след инцидента и около три седмици след приключване на лечението) са настъпили усложнения- състояние на остра дихателна недостатъчност, наложило провеждане на оперативна интервенция с дилатация, резекция и пластика на трахеята; че и към настоящия момент ищцата е в увредено общо състояние, с остатъчен двигателен дефицит, със слабост в левите крайници, като въпреки провежданата двигателна рехабилитация най-вероятно няма да настъпи пълно възстановяване, а също и че ищцата е с дискоординационен синдром, както и че е налице и психо-органичен синдром с дезориентация за време и нарушени паметови функции, поради което следва да се ангажира обективната отговорност на ответника за неимуществените вреди, причинени на ищцата.

При определяне размера на обезщетението за причинените неимуществени вреди на ищцата, изразяващи се в болки и страдания от причинените увреждания на здравето, вследствие на трудовата злополука, се изхожда от принципа за справедливост, регламентиран в чл.52 от ЗЗД, съгласно чл.212 от КТ. В случая отчитайки релевантните за делото факти в тяхната съвкупност-възрастта на ищцата към момента на злополуката-30г., в началото на активния си трудов период от живота; характера и степента на увреждането (черепно-мозъчна травма, изразяваща се в разкъсно-контузна рана в тилната област на главата, травматичен субарахноиден кръвоизлив теменно-тилно и дифузна аксонална увреда, съставляващи разстройство на здравето, временно опасно за живота; настъпилите усложнения и проведената оперативна интервенция; наличието на дискоординационен синдром, както и че е наличието на психо-органичен синдром с дезориентация за време и нарушени паметови функции); периодът на лечение (4 месеца и 11 дни), през който ищцата не е могла да се обслужва сама и е следвало да бъде обгрижвана от мъжа, с когото живее на семейни начала и има деца от него, и продължаващия и към момента възстановителен процес, който според вещото лице няма да доведе до пълно възстановяване; силата и интензитета на търпените болки и страдания-по-значителни по време на болничното лечение (когато е била подложена и на оперативна интервенция), съдът намира, че справедливото обезщетение за понесените от ищцата неимуществени вреди, настъпили в резултат на трудовата злополука от ...г., се съизмерява със сумата от 50 000лв. При определяне на обезщетението съдът взе предвид и стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането. Претенцията за обезщетение за разликата над този размер до претендираната сума от

80 000лв. е завишена и не съответства на установените по делото факти и обстоятелства, поради което следва да се отхвърли.

Съдът следва да разгледа направеното от ответника възражение за съпричиняване. Съгласно чл.201, ал.2 от КТ, отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. В КТ няма легално определение на понятието "група небрежност". В практиката се приема, че груба небрежност е налице, когато работникът е извършил работата при липса на елементарно старание и внимание, в нарушение и пренебрегване на основни технологични правила и изисквания за безопасност. Обикновено грубата небрежност се свързва с тежко дисциплинарно нарушение от страна на работника или виновно неизпълнение на конкретно трудово правоотношение, като не всяко нарушение на технологични правила и изисквания за безопасност на труда може да се приеме за груба небрежност. За да се приложи нормата на чл.201, ал.2 от КТ е необходимо да се установи по категоричен начин *извършването на конкретни действия от пострадалия, които да са в пряка причинна връзка с вредоносния резултат*. Съдът намира, че такива данни по делото няма, а изводът за наличието на груба небрежност не може да почива на предположения. Съображенията за това са следните: Ответникът твърди, че ответницата не е извършвала дейността с необходимите предпазни средства, въпреки отправяните към нея многократни забележки, пренебрегвайки указанията за безопасност, които са ѝ били подадени от ръководителя на обекта, като е работила без маска и предпазна шапка и не е прибрала косата си; навеждала се е над машината, вследствие на което кичури от косата ѝ са били захапани от механичното колело, както и че не е била съсредоточена на работното си място, като се е разсейвала, разговаряла и извършвала поглед настрани и назад. Ответникът не ангажира доказателства за описания от него начин за настъпване на трудовата злополука (че ищцата не е била съсредоточена на работното си място, като се е разсейвала, разговаряла и извършвала поглед настрани и назад; че се е навеждала над машината, вследствие на което кичури от косата ѝ са били захапани от механичното колело). По делото се установи, че главата на ищцата е паднала на струга под обработвания материал, по време на работа, при което са настъпили травматични увреждания (това е достатъчно, за да се ангажира обективната отговорност на ответното дружество), но не и как е станало това, а в тежест на ответника е да докаже твърдения от него механизъм на настъпване на злополуката с оглед възражението му за съпричиняване (свидетелят Калоянов сочи за емоционално състояние на ищцата преди инцидента-извън работното ѝ място, но същият няма непосредствени възприятия за самия работен процес на ищцата и нейното поведение в момента на инцидента; св.Котев е чул шум и е видял сина си да „изважда“ ищцата от струга, но не сочи как се е стигнало до падане на главата на ищцата на струга). Установи се, че при инцидента ищцата е била с пусната коса, без шапка, както и че обичайно е работила с навита на кок коса, но не се установи, че в ответното предприятие са установени правила за работа, съгласно които ищцата е следвало да носи шапка, както и че ищцата е била инструктирана от ръководителя на обекта относно изискванията за безопасност на труда (св.Котев, който е баща на управителя на ответното дружество и който „помага на сина си във фирмата му“ сочи само, че е преди инцидента ѝ е правил забележки „да си слага шапката“, но не се установи, той да е ръководителя на обекта или лице, отговарящо за безопасността на труда в ответното предприятие, както и в това предприятие да има приети правила за безопасност на труда, с които ищцата да е била запозната). Но дори и да се приеме, че е имало такива правила за работа и че ищцата е била инструктирана за тях, не се доказва, че неспазването на правилото да се носи шапка е довело до процесния инцидент (не се установи твърдения от ответника начина за падане на главата на ищцата на струга). В тежест на ответника е да докаже по категоричен начин, че работникът е допуснал нарушение на правилата за безопасност и че това нарушение има връзка с настъпилата трудовата злополука.

Доводът на пълномощника на ответника (наведен едва в писмената защита), че от определеното от съда обезщетение следва да се приспадне полученото от ищцата обезщетение за временна неработоспособност, не следва да се обсъжда, тъй като в отговора на исковата молба ответникът не твърди, че такова обезщетение е получено от ищцата, поради което този факт не е бил предмет на доказване. Освен това в хода на делото не се и събраха такива доказателства (по делото не е представена твърдяната от ответника „разписка от НАП“).

Съдът намира, че искът за заплащане на имуществени вреди е частично основателен по следните съображения:

Ищцата претендира заплащане на сумата от 385лв. за направени медицински разходи

във връзка с трудовата злополука, като представя два броя фактури, издадени ѝ от Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда ЕАД на 12.08.2021г. за ползвани сестрински грижи и техническо и битово обслужване на стойност съответно от 300лв. и 85лева, като за извършеното плащане на сумата от 85лв. се представя касов бон, но не се представят доказателства, че е извършено плащане от ищцата и на сумата от 300лв., т.е. че реално е намаляло имуществото на пострадалата с 300лв. (фактурата удостоверява възникнало задължение за ищцата за плащане, но не и изпълнението на това задължение от нея), поради което искът следва да бъде уважен само за сумата от 85лв.

Възражението на ответника, че вземането е погасено чрез плащане е неоснователно, тъй като не бе скрепено с доказателства-че е извършил плащане на лечението на ищцата именно в Аджибадем Сити Клиник,Токуда (св.Котев сочи само, че знае от управителя на ответното дружество/негов син, с когото живее/, че той е плащал за „лечението в болницата в София на два пъти“, но се установи, че ищцата е лекувана в София три пъти-два пъти в болнично заведение /УМБАЛ „Света Ана“-АД и Болница Токуда/ и веднъж за продължаване на лечението в Аджибадем Сити Клиник, Токуда, за където се претендират направените разходи за лечение).

Върху определените обезщетения за вреди ответникът дължи заплащане на законна лихва, считано от момента на настъпване на трудовата злополука-03.06.2021г. Възражението на ответника в тази насока е неоснователно, тъй като тази лихва е компенсаторна, а не мораторна. Същата не следва да се присъжда в определен размер, а задължение на съда е да посочи началния момент на начисляването ѝ.

Относно разноските и дължимата държавна такса:

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищцата направените по делото разноски. Ищцата е упълномощила адвокат Н. И. Н. от Софийска адвокатска колегия, който да я представлява безплатно-обстоятелство отразено в представения договор за правна защита и съдействие (л.44 по делото). Процесуалният представител на ищцата по делото е поискал заплащане на адвокатски хонорар по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата. Предвид посоченото и на основание чл.38, ал.2 от ЗА ответникът по делото следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ищцата по делото –адвокат Н. И. Н. от Софийска адвокатска колегия, адвокатско възнаграждение, определено съобразно чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата по чл.36, ал.2 от ЗА (*в редакцията към момента на упълномощаването*) и възлизащо на 2030 лева за една инстанция.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на съда държавна такса по уважените искове в размер общо на 2050 лева (2000 лева по иска за неимуществени вреди и 50 лева по иска за имуществени вреди), както и разноските за възнаграждение на вещо лице по приетата експертиза в размер на 400лева (съдът присъжда в цялост размера на възнаграждението на вещото лице, тъй като заключението му е относно доказване на иска по основание, а не относно неговия размер).

Водим от горното и на основание чл.200 от КТ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „К...-...“-ЕООД, с ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: с.Стр..., община Стр..., област Бл..., п.к...., ул.“П...“, № .., представлявано от Я. М. К., ДА ЗАПЛАТИ на А. Х. А., с ЕГН-***, с адрес: с.Стр... област Бл., ул.“Т.С.Р.“, № ., сумата от 50 000 лева (петдесет хиляди лв.), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, настъпили в резултат на трудова злополука на 03.06.2021г., както и сумата от 85 лева (осемдесет и пет лв.), представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в заплатени, вследствие на настъпила трудова злополука на 03.06.2021г., медицински разходи, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 03.06.2021г. до окончателното им изплащане.**

ОТХВЪРЛЯ исковите **над** уважените размери **до** претендираните суми, а именно: до 80 000лв.-за неимуществени вреди, и до 385лв.-за имуществени вреди, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА „К...-...“-ЕООД, с ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: с.Стр..., община Стр..., област Бл..., п.к..., ул.“П..“, № .., представлявано от Я.. М.. К.., **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Н. И. Н., с ЕГН-*****, от Софийска адвокатска колегия, с адрес-гр.София, ул.“Иван Денкоглу“, № 7, ет.5, ап.9, **сумата от 2030 лева** (две хиляди и тридесет лв.), съставляваща адвокатско възнаграждение за предоставена правна помощ на ищцата по делото А. Х. А..

ОСЪЖДА „К...-...“-ЕООД, с ЕИК:..., със седалище и адрес на управление: с.Стр..., община Стр..., област Бл.. п.к..., ул.“П..“, № .., представлявано от Я.. М.. К.., **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд-Сандански държавна такса в размер **на 2050 лева** (две хиляди и петдесет лв.), както и разноските за експертиза в размер на **400лева** (четиристотин лв.).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Благоевград в двуседмичен срок от връчването му на страните. Да се изпрати препис от решението на страните.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____